

Megillat Esther, Chapter 2: Esther Becomes Queen

Finding a New Wife

1. Esther 2:1-4

(א) אחר הדברים האלה פשף חמת המלך אחשוורוש וזכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה: (ב) ויאמרו בערי המלך משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה: (ג) ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגא סריס המלך שמר הנשים ונתון תמרויקהו: (ד) והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת ושתי ויטב הדבר בעיני המלך ויעש כן.

After these things, when the wrath of king Ahashverosh was appeased, he remembered Vashti, and what she had done, and what was decreed against her. Then the king's servants who ministered to him said, "Let fair young virgins be sought for the king: and let the king appoint officers in all the provinces of his kingdom, that they may gather together all the fair young virgins to Shushan the capital, to the house of the women, to the custody of Hegai the king's chamberlain, keeper of the women; and let their ointment be given them: and let the girl who pleases the king be queen instead of Vashti." And the matter pleased the king; and he did so.

2. Midrash, Esther Rabbah 5:2

"זכר את ושתי" - גזרה זאת שגזר עליה שתפנס לפניו ערמה ולא נכנסה וקצף עליה והרגה, מן דקטלה שרי תהי ביה [חוזר בן], למה, שעשתה כהגון.

"ואת אשר נגזר עליה" - שא כהגון. ולמה עלתה לה כד? לפי שלא הייתה מנחת לאחשוורוש לתן רשות לבנות בית המקדש, ואומרת לו: "מה שיקריבו אבותי, אתה מבקש לבנות!?"

"He remembered Vashti" – that decree that he had decreed for her to enter naked before him and she did not enter he became angry and killed her. Once he had killed her, he began regretting it. Why? Because she had behaved correctly.

"And what was decreed against her" - unjustly. Why did this befall her? Because she would not allow Achashverosh to grant permission to build the Temple, saying to him: "You are seeking to build what my ancestors destroyed?!"

3. Malbim to Esther 2:3

ונגד מה שזכר את אשר נגזר עליה ופחד לבבו שלא תרצה האשה להנשא לו, אמרו שאחר שבקשו תחלה את הבאים ברצונם ולא ימצאו אשה נאותה אליו, אז יפקיד פקידים ויקבצו את כל נערה ביד חזקה, (וגם התחכמו שיפקיד ע"ז פקידים חזשים, שהפקיד החדש לא יערבו לבם לתת לו שוחד להסתיר ולהעלים עין מבנות העשירים), ונגד החשש הנ"ל מה שזכר את אשר עשתה וירא פן תעשה כמעשה ושתי, ונתון תמרויקהו, ע"י הסריסים, ומצד זה יכנעו תמיד אל הסריסים ולא תגבהנה בלבבן כושתי שהיה לה להרפה מה ששלח לה המלך ביד הסריסים.

Mordechai and Esther

4. Esther 2:5-7

(ה) איש יהודי הנה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני: (ו) אשר הגלה מירושלים עם הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנאצר מלך בבל: (ז) ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דודו כי אין לה אב ואם והנערה יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת.

Now in Shushan the capital there was a certain Jew, whose name was Mordechai, the son of Ya'ir, the son of Shim'i, the son of Kish, a Benjaminite; who had been exiled from Jerusalem with the captivity which had been carried away into exile with Yechonyah king of Judah, whom Nevuchadnezzar the king of Babylon had carried away into exile. And he brought up Hadassah, that is, Esther, his uncle's daughter: for she had neither father nor mother, and the girl was fair and beautiful; and when her father and mother died, Mordechai took her for his own daughter.

5. Ibn Ezra to Esther 2:9

וידענו כי מרדכי היה מגדולי ישראל כי הנה הוא שלישי לשרים העולים עם זרובבל. וכאשר ראה כי לא נבנה הבית בא אל עילם והיה בשער המלך בארמון והיא מעלה גדולה, והנה דניאל הפקיד חבריו על מלכות בבל. והוא בשער המלך ולולי שהיה מרדכי קודם מעשה אסתר ממשרתי המלך לא עזבוהו המשרתים להתהלך לפני חצר בית הנשים.

And we know that Mordechai was among the leaders of Israel, for he was third among the nobles who ascended with Zerubavel. And when he saw that the Beit HaMikdash was not built, he came to Elam and he was at the king's gate at the palace, which reflects great stature. And Daniel placed his colleagues in charge over the kingdom of Babylon (Daniel 3:30). And he was at the king's gate, and if Mordechai had not been among the king's servants before the event with Esther, the servants would not have let him walk before the yard of the women's house.

6. Talmud, Megillah 13a

“וַיְהִי אוֹמֵן אֶת הַדָּסָה, קָרִי לָהּ “הַדָּסָה” וְקָרִי לָהּ “אֶסְתֵּר”?” תַּנְיָא, רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר: אֶסְתֵּר שְׁמָהּ, וְלָמָּה נִקְרָא שְׁמָהּ הַדָּסָה — עַל שֵׁם הַצַּדִּיקִים שֶׁנִּקְרְאוּ הַדָּסִים. וְכֵן הוּא אוֹמֵר: “וְהוּא עוֹמֵד בֵּין הַהַדָּסִים”.

The verse states: **“And he had brought up Hadassah, that is, Esther”** (Esther 2:7). **She is referred to as “Hadassah” and she is referred to as “Esther.”** What was her real name? **It is taught** in a *baraita* that the Sages differed in their opinion as to which was in fact her name and which one was a description: **Rabbi Meir says: Esther was her real name. Why then was she called Hadassah? On account of the righteous, who are called myrtles [hadassim], and so it states: “And he stood among the myrtles [hahadassim]”** (Zechariah 1:8).

רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר: הַדָּסָה שְׁמָהּ, וְלָמָּה נִקְרְאת שְׁמָהּ אֶסְתֵּר? עַל שֵׁם שְׁהֵיְתָה מְסֻמֶּרֶת דְּבָרֶיהָ, שֶׁנֶּאֱמַר: “אֵין אֶסְתֵּר מַגִּידַת אֶת עֲמָהּ וְגוֹ”.

Rabbi Yehuda differs and says: Hadassah was her real name. Why then was she called Esther? Because she concealed [masteret] the truth about herself, as it is stated: “Esther had not yet made known her kindred nor her people” (Esther 2:20).

רַבִּי נְהֵמְיָא אוֹמֵר: הַדָּסָה שְׁמָהּ, וְלָמָּה נִקְרְאת אֶסְתֵּר? שְׁהֵיוּ אוֹמֵרוֹת הָעוֹלָם קוֹרִין אוֹתָהּ עַל שׁוֹם אֶסְתֵּר.

Rabbi Nehemya concurs and says: Hadassah was her real name. Why then was she called Esther? This was her non-Hebrew name, **for** owing to her beauty **the nations of the world called her after Istahar, Venus.**

7. Talmud, Megillah 13a

“כִּי אֵין לָהּ אָב וְאֵם” — “וּבְמוֹת אֲבִיהָ וְאֵמָהּ” לָמָּה לִי? אָמַר רַב אֲחָא: עֵיבְרַתָּה — מֵת אֲבִיהָ, יְלֻדְתָּה — מֵתָה אֵמָהּ.

The verse initially states with regard to Esther: **“For she had neither father nor mother”** (Esther 2:7). **Why do I need** to be told in the continuation of the verse: **“And when her father and mother were dead, Mordecai took her for his own daughter”?** **Rav Aḥa said:** This repetition indicates that **when** her mother **became pregnant** with her, **her father died**, and **when she gave birth** to her, **her mother died**, so that she did not have a mother or a father for even a single day.

“וּבְמוֹת אֲבִיהָ וְאֵמָהּ לִקְחָהּ מִרְדְּכָי לֹו לְבַת”, תַּנְיָא מִשׁוֹם רַבִּי מֵאִיר: אַל תִּקְרִי “לְבַת” אֶלָּא לְבֵיתָ. וְכֵן הוּא אוֹמֵר: “וְלָרֶשׁ אֵין כָּל פִּי אִם כְּבִשָּׁה אַחַת קוֹטְנָה אֲשֶׁר קָנָה וַיְחַיֶּהָ וַתַּגִּידֵל עִמּוֹ וְעַם בְּנֵיו יַחְדָּו מִפְתּוֹ תֹאכַל וּמִכּוֹסוֹ תִשְׁתֶּה וּבְחֵיקוֹ תִשְׁכַּב וַתְּהִי לֹו כְּבַת”, מִשׁוֹם דְּבַחִיקוֹ תִשְׁכַּב הָיוֹת לִיהָ (לְבַת)? אֶלָּא — (לְבֵיתָ) הִכִּי נִמְי לְבֵיתָ.

The verse states: **“And when her father and mother were dead, Mordecai took her for his own daughter”** (Esther 2:7). **A tanna taught a baraita in the name of Rabbi Meir: Do not read** the verse literally as **for a daughter [bat]**, but **rather** read it as **for a home [bayit]**. This indicates that Mordecai took Esther to be his wife. **And so it states: “But the poor man had nothing, except one little ewe lamb, which he had bought and reared: And it grew up together with him, and with his children; it did eat of his bread, and drank of his own cup, and lay in his bosom, and was like a daughter [kevat] to him”** (II Samuel 12:3). The Gemara questions: **Because it lay in his bosom, it “was like a daughter to him”?** **Rather**, the parable in II Samuel referenced the illicit taking of another's wife, and the phrase should be read: **Like a home [bayit] to him**, i.e., a wife. **So too, here, Mordecai took her for a home**, i.e., a wife.

The selection of Esther

8. Esther 2:8

וַיְהִי כִּשְׁמֵעַ דְּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ וּבְהַקְבִּץ נְעוּרוֹת רַבּוֹת אֶל שׁוּשַׁן רַבּוֹת אֶל שׁוֹשֵׁן הַבֵּיָרָה אֶל יָד הַגֵּי וּתְלַקַּח אֶסְתֵּר אֶל בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל יַד הַגֵּי שְׁמַר הַנְּשִׁים
So it came to pass, when the king's commandment and his decree were heard, and when many young girls were gathered together to Shushan the capital, to the custody of Hegai, that Esther was brought also to the king's house, to the custody of Hegai, keeper of the women.

9. Malbim to Esther 2:8

נוסף על כל אלה כבר היה **שנשמע דבר המלך ודתו**, כי שתי פקודות יצאו מן המלך, תחלה יצאה הפקודה שיבקשו למלך נערות ממי שימסרם ברצון, וזה קרא דבר המלך, ואחר כך יצאה הפקודה השנית, שיקבצו נערות בע"כ (כנ"ל פסוקים ב ו-ג) וזה קרא דתו, כי עם הפקודה השנית ודאי חייבו להעובר ומסתיר את בתו משפט מות, מבואר שלא חשש תחלה אל התועלת עת יצא דבר המלך שהנערה שתמצא חן תלקח לאשה, ואף לא אח"כ אל הסכנה בצאת הדת שיקחו בע"כ, וזאת שנית **ובהקבץ נערות רבות** שכבר נקבצו נערות רבות מחוץ לשושן אל שושן, ואז ודאי גדול עונש איש שושן הרואה כל זאת ומעלים בת יפת תואר אשר אצלו, ומ"מ מכל זה לא נתפעלו הצדיקים האלה, רק ותלקח אסתר בחזקה ולא נתנה מרדכי מדעתו.

Why didn't Esther reveal her nationality?

10. Esther 2:10

לֹא הִגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת עַמָּהּ וְאֶת מוֹלַדְתָּהּ כִּי מְרַדְּכַי צִוָּה עֲלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא תִגִּיד.

Esther did not reveal her nationality or her lineage, for Mordechai had commanded her not to reveal it.

11. Esther 2:15

וּבְהִגִּיעַ תּוֹר אֶסְתֵּר בֵּת אַבִּיחַיִל דָּד מְרַדְּכַי אֲשֶׁר לָקַח לוֹ לְבַת לְבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ לֹא בִקְשָׁה דָבָר כִּי אִם אֶת אֲשֶׁר יֹאמֵר הַגֵּי סְרִיס הַמֶּלֶךְ שְׁמַר הַנְּשִׁים וְתֵהִי אֶסְתֵּר נִשְׂאֵת חָן בְּעֵינֵי כָל רְאִיָּה.

Now when the turn of Esther, the daughter of Avichayil, Mordechai's uncle, who had taken her for a daughter, came to go in to the king, she requested nothing, except what Hegai the king's chamberlain, the guard of the women, would say, and Esther obtained grace in the eyes of all who beheld her.

12. Rashi to Esther 2:10

כְּדֵי שִׁיאָמְרוּ שֶׁהִיא מִמְשֻׁפְּחָה בְּזוּיָה וַיִּשְׁלַחֶנָּה, שְׂאֵם יִדְעוּ שֶׁהִיא מִמְשֻׁפְּחַת שְׂאוּל הַמֶּלֶךְ הָיוּ מְחַזְּקִים בָּהּ.

So that they will say that she is from a degraded family and they will send her away, for if they would know that she was from the family of King Shaul, they would keep her.

13. Ibn Ezra to Esther 2:10

יש אומרים כי מרדכי לא עשה נכונה שצוה על אסתר שלא תגיד עמה כי פחד שלא יקחנה המלך לאשה אם ידע שהיא מהגולה.

Some say Mordechai acted incorrectly, ordering Esther not to identify her nation; he feared that the king would not take her as a wife if he knew she was from the exile.

14. Rashbam to Esther 2:19-20

מה גרם לו, לפי שלא הכיר בה שהיא מזרע היהודים. למה, כי בהקבץ הבתולות למצוא שנית להמליכה תחת ושתי, ונלקחה אסתר, וצוה לה מרדכי שלא תגיד שהיא יהודית – מצוותו קיימה קודם שהומלכה וגם לאחר שהומלכה. על כן לא נתיירא המן לשלוח יד במשפחת אסתר.

- Had Esther's nationality been known, it is possible that Haman would never have issued his edict!

15. Ibn Ezra to Esther 2:10

ואחרים אמרו כי בדרך נבואה או בחלום ידע שתבא תשועה על ידה לישראל.

והנכון בעיני כי עשה זה מרדכי בעבור שתשמור תורת ד' בסתר שלא תאכל נבילות ותשמור השבתות ולא ירגישו המשרתים, כי אם יודע הדבר שמא המלך יכריחנה או יהרגנה כי בעל כרחו נתפשה.

And others say [Mordechai] knew prophetically or from a dream that salvation would come for Israel through her. And it appears right in my eyes [to say] that Mordechai did this so that she could guard the Torah of G-d in secret, so she would not eat non-kosher meat and she would observe Shabbat and the servants wouldn't realize it. For if it would become known, perhaps the king would compel her, or kill her, for she was taken against her will.

16. Esther 2:11

ובכל יום ויום מְרַדְּכֵי מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי חֲצַר בֵּית הַנְּשִׂיִם לְדַעַת אֵת שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וּמֵה יַעֲשֶׂה בָּהּ.

And every day, Mordechai would walk about in front of the court of the house of the women, to learn of Esther's welfare and what would be done to her.

17. Rashi to Esther 2:11

מְרַדְּכֵי אָמַר: "לֹא אַרְעֵי לְצַדִּיקָתָהּ זֶה שֶׁתִּלְקַח לְמִשְׁכַּב נְכָרִי אֲלֵא שְׁעֵתִידָהּ לְקוֹם לְהוֹשִׁיעַ לְיִשְׂרָאֵל". לְפִיכָּהּ, הִנֵּה מִחֲזֹר לְדַעַת מֵה יִהְיֶה בְּסוֹפָהּ.
Mordechai said [to himself], "The only reason that this righteous woman was taken to the bed of a gentile was because she is destined to arise and save Israel." He therefore went around to find out what would be her fate.

18. Talmud, Megillah 13a

"וַיִּשְׁנֶנָּה וְאֵת נַעֲרוֹתֶיהָ וְגו'". אָמַר רַב: שְׁהֶאֱכִילָהּ מֵאֲכָל יְהוּדִי. וְשִׁמּוּאֵל אָמַר: שְׁהֶאֱכִילָהּ קִדְלֵי דְחַזִּירֵי. וְרַבִּי יוֹחָנָן אָמַר: זָרְעוּנִים, וְכֵן הוּא אוֹמֵר: "וַיְהִי הַמְּלָצָר נוֹשֵׂא אֵת פֶּת בָּגָם וְנוֹתֵן לָהֶם זָרְעוּנִים".

"And he altered her and her maids for the best in the women's residence." Rav said: He fed her Jewish food. Shmuel said: He fed her the necks of pigs. Rabbi Yochanan said: Seeds, as in Daniel 1:16 "And the steward took their food... and gave them seeds."

Bigthan and Teresh

19. Esther 2:21-23

(כא) בַּיָּמִים הֵהֵם וּמְרַדְּכֵי יָשָׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ קִצְפָּה בְּגִתָּן וְתֵרֶשׁ שְׁנֵי סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמָרֵי הַסֵּף וַיִּבְקְשׂוּ לְשַׁלַּח יָד בַּמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרֶשׁ: (כב) וַיִּגְדַע הַדָּבָר לְמְרַדְּכֵי וַיִּגְדַּל לְאַסְתֵּר הַמֶּלְכָּה וְתֵאמָר אֶסְתֵּר לְמֶלֶךְ בְּשֵׁם מְרַדְּכֵי: (כג) וַיִּבְקַשׁ הַדָּבָר וַיִּמָּצֵא וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל עֵץ וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ.

In those days, when Mordechai was sitting in the king's gate, Bigthan and Teresh, two of the king's chamberlains, of the guards of the threshold, became angry and sought to lay a hand on King Achashverosh. And the matter became known to Mordechai, and he told [it] to Queen Esther, and Esther told [it] to the king in Mordechai's name. And the matter was investigated and found [to be so], and they were both hanged on a gallows, and it was written in the diary [that was read] before the king.

20. Malbim to Esther 2:19

מרדכי נתעלה להיות יושב בשער המלך על כסאות למשפט כאחד השרים, שזה עשו לו בעבור שמצאו אותה בביתו, ובוזה הלא בטחה שכ"ש שיעשו לו גדולה וכבוד אם ידעו כי היא בת דודו...

Mordechai was elevated to sit at the king's gate upon the seats of justice as one of the nobles. They did this for him because they found her in his house. She then assumed that they would give him greatness and honor if they knew that she was his cousin...

21. Midrash, Esther Rabbah 6:13

מֵה קִצְפוֹן הִנֵּה שָׁם? מַעֲבִיר שְׁנַיִם וּמְשִׁיב אֶחָד, מַעֲבִיר שְׁנֵי קַלְסָרִיקוֹן שֵׁנֵן שׁוֹמְרֵי הַסֵּף וּמוֹשִׁיב הַבְּרַבְרֵי הַזֶּה.

What was the anger there? He relieved two and set one in their place; he relieved two aristocrats who were the doorkeepers and set that barbarian [in their place].

רַבִּי בְּרַכְיָה בְּשֵׁם רַבִּי לְוִי אָמַר: כְּתִיב (תהלים מו, ט): לְכוּ חֲזוּ מַפְעָלוֹת ה' אֲשֶׁר שָׁם שְׁמוֹת בְּאַרְצוֹ, הַקִּצְפִּי עֲבָדִים עַל יַד אֲדוֹנֵיהֶם לְתַת גְּדֻלָּה לְצַדִּיקִים, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב: קִצְפָּה בְּגִתָּן וְתֵרֶשׁ וְגו', לְתַת גְּדֻלָּה לְמְרַדְּכֵי, מִקִּצְפֵי אֲדוֹנֵי עַל עֲבָדֵיהֶם לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹסֵף, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (בראשית מא, י): פָּרַעַה קִצְפָּה עַל עֲבָדָיו.

Rabbi Berechyah said in the name of Rabbi Levi: It is written: "Come behold the works of Hashem, who made desolations on the earth" (Tehillim 46:9). He incited servants against their master, to bestow greatness upon the righteous; that is what is written: "Bigthan and Teresh became angry..." – to bestow greatness upon Mordechai. He incited masters against their servants to bestow greatness upon Yosef; that is what is written: "Pharaoh became angry with his servants" (Bereishit 41:10).

22. Rabbi Simchah Bunim of Gur

Mordechai was concerned that if Achashverosh were to die, Haman (who was an even greater enemy of the Jews) would take his place. He therefore instructed Esther to reveal the plot of Bigthan and Teresh.

23. Rabbi Shmuel di Uzida

Mordechai saw it as a stroke of Divine Providence that he had been privy to the plot of Bigthan and Teresh. Had Bigthan and Teresh exercised caution, Mordechai would not have known about their plot, but now that he did, he saw it as a sign from heaven and decided to use the information to save Achashverosh by having Esther inform him of the plot.

24. Talmud Yerushalmi, Berachot 1:1

אמר רבי חייא רבה לר' שמעון בן חלפתא בי רבי כח היא גאולתן של ישראל, בתחילה קימאה קימאה, כל מה שהיא הולכת היא רבה והולכת... כך בתחילה [ב כא] " ומרדכי יושב בשער המלך" ואחר כך [ו יא] "ויקח המן את הלבוש ואת הסוס" ואחר כך [ו יב] "וישב מרדכי אל שער המלך" ואחר כך [ח טו] "ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות" ואח"כ [ח טז] "ליהודים היתה אורה ושמחה."
[ידיד נפש: "וישב מרדכי אל שער המלך" חזר אל שקו ותעניתו. וזה במקביל לקדרותא דשחרא, שיש מצב שהחושך חוזר לזמן מה, ואח"כ ממשיכה ההארה.]

Rabbi Chiya Rabbah said to Rabbi Shimon ben Chalafta in the yeshiva of Rebbe: Thus is the redemption of Israel, at first bit by bit, and as it goes along it increases... So at the start "And Mordechai sat at the king's gate", and then "And Haman took the garb and the horse," and then "And Mordechai returned to the king's gate," and then "And Mordechai went out before the king in royal garb," and then, "The Jews had light and joy."

[Yedid Nefesh: "And Mordechai returned to the king's gate" – He returned to his sackcloth and fasting. This is parallel to the darkness of morning, a situation in which the darkness returns for a time, and then illumination continues.]